

KAKOFONIA

il. Karolina Sroka

Poprawna postać tego wyrazu to KAKOFONIA (nie: kakafonia). Podstawowe znaczenie wyrazu KAKOFONIA to 'nieprzyjemnie brzmiąca mieszanina dźwięków'. Od tego znaczenia powstały dwa kolejne: specjalistyczne muzyczne 'dysonans; dysharmonia' oraz ogólne przenośne 'dowolna nieharmonijna mieszanina, np. barw, faktur, kształtów'. W polszczyźnie KAKOFONIA to zapożyczenie z języka francuskiego (cacophonie), a we francuskim – zapożyczenie ze starożytnej greki: κακοφωνία [kakofonia] 'nieprzyjemne brzmienie, niemiły dźwięk' jest przeciwieństwem innego greckiego słowa εὐφωνία [eufonia] 'ładny, dobry, mocny głos', a także 'harmonia'. Warto wiedzieć, że w starożytnej grece jest niemal dwieście rozmaitych złożzeń z członem κακο- (lub κακω-) niosącym znaczenie 'zły, brzydki, podły, nikczemny, gorszy, niższy, nieszczęśliwy', będącym przekształceniem przymiotnika κακός [kakos], skupiającego chyba wszelkie pejoratywne cechy znaczeniowe, jakie można sobie wyobrazić: 'brzydki, szpetny, pochodzący z niskiego rodu, tchórzliwy, podły, lichy, marny, bezwartościowy, podły, zły, nieszczęsny i nieszczęśliwy, niepomyślny, fatalny, złowieszczy, zgubny, plugawy, obelżywy'. Dla porównania – złożzeń z członem εὐ- (pochodzącym od przysłówka εὖ 'dobrze, szczęśliwie, pomyślnie' i niosącym takie znaczenie) jest w starożytnej grece dobrze ponad tysiąc! To chyba dobitnie świadczy o tym, że Grecy, zwłaszcza starożytni, to naród pogodnie patrzący na świat...